

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 410

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 11 iunie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
Decizia nr. 128 din 1 aprilie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 pct. 3 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare	1-3	247. — Decizie privind aprobarea Standardelor pentru acreditarea ambulatoriilor de specialitate	10-11
Decizia nr. 172 din 6 mai 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1 ¹ -1 ³ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare	3-5	249. — Decizie privind aprobarea Standardelor pentru acreditarea furnizorilor de îngrijiri medicale la domiciliu	11-12
Decizia nr. 186 din 8 mai 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (13) și ale art. 139 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare	5-6	252. — Decizie privind aprobarea Standardelor pentru acreditarea farmaciilor	12-13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
624. — Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici	7-9	110. — Decizie privind concentrarea economică realizată de către societatea belgiană Carmeuse — S.A. prin dobândirea controlului asupra Bohemian Lime BV	13-14
			14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 128

din 1 aprilie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 pct. 3 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare

Costică Bulai — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Lucian Stângu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ioan Vida — judecător
Aurelia Popa — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 pct. 3 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, excepție ridicată de Societatea Comercială „INTEROIL” — S.A. din Oradea în Dosarul nr. 3.292/2002 al Curții de Apel Oradea.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției, arătând că textul criticat nu contravine prevederilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 august 2002, pronunțată în Dosarul nr. 3.292/2002, **Curtea de Apel Oradea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 pct. 3 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare**, excepție ridicată de Societatea Comercială „INTEROIL” — S.A. din Oradea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile criticate contravin art. 49 din Constituție, care reglementează condițiile în care exercițiul unor drepturi și libertăți poate fi restrâns prin lege. Se mai arată, în acest sens, că aplicarea prevederilor ce fac obiectul excepției „determină practic imposibilitatea exercitării drepturilor de creditor ipotecar, constituind o restrângere a exercițiului drepturilor de ipotecă, iar o asemenea restrângere, nejustificată de existența vreuneia dintre situațiile prevăzute la art. 49 din Constituție, reprezintă o încălcare a acestor dispoziții constituționale”.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților consideră că rectificarea intabulărilor ori a înscrierilor provizorii în cartea funciară are scopul de a asigura concordanța între situația tabulară și situația juridică reală a imobilului înscris, astfel că nu poate fi vorba despre o restrângere a exercițiului vreunor drepturi sau libertăți, prevăzută în art. 49 din Constituție.

Guvernul arată că rostul acțiunii în rectificare este acela de a apăra titularii drepturilor înscrise în cartea funciară împotriva înscrierilor care le-ar putea vătăma interesele, dar și de a asigura realitatea înscrierilor în cartea funciară, astfel încât aceasta din urmă să oglindească în permanență situația juridică exactă a imobilelor înscrise, în interesul terților dobânditori. Astfel, conchide Guvernul, nu poate fi vorba despre o restrângere a exercițiului vreunor drepturi sau libertăți, prevăzută în art. 49 din Constituție.

Avocatul Poporului observă, de asemenea, că excepția este neîntemeiată, întrucât dispoziția legală criticată reglementează posibilitatea corectării sau, după caz, a actualizării înscrierii din cartea funciară, astfel că textul constituțional invocat de autorul excepției nu este relevant în cauză.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Critica de neconstituționalitate are ca obiect prevederile art. 34 pct. 3 din Decretul-lege nr. 115/1938, al cărui conținut este următorul: „*Rectificarea unei intabulări sau înscrieri provizorii se va cere de orice persoană interesată:*

[...]

3. Sau dacă nu mai sunt întrunite condițiile de existență ale dreptului înscris, sau au încetat efectele actului juridic în temeiul căruia s-a făcut înscrierea.”

Examinând excepția ridicată, Curtea observă că textul criticat din Decretul-lege nr. 115/1938 și care se aplică provizoriu în diferitele județe ale țării unde nu au fost finalizate operațiile de introducere a reglementării noi, date prin Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, a fost preluat integral, fără modificări, în această din urmă lege.

Autorul excepției critică aceste dispoziții pe motiv că aplicarea lor „determină imposibilitatea exercitării drepturilor de creditor ipotecar”, ceea ce în opinia sa constituie „o restrângere a exercițiului dreptului de ipotecă, iar o asemenea restrângere nejustificată de existența vreuneia dintre situațiile prevăzute de art. 49 din Constituție reprezintă o încălcare a acestor dispoziții constituționale”.

Analizând aceste critici, Curtea constată că sunt neîntemeiate, urmând a fi respinse.

Rectificarea înscrierilor făcute în cartea funciară, la care se referă art. 34 pct. 3 din Decretul-lege nr. 115/1938, nu este decât o operație prin care se consemnează acte și fapte juridice extrinseci — în cazul respectiv stingerea dreptului ce face obiectul înscrierii — dacă nu mai sunt întrunite condițiile de existență a acestui drept ori în cazul în care au încetat efectele actului ce a stat la baza înscrierii. Înscrierile supuse rectificării au, așadar, caracterul unor înregistrări, neputând nici să restrângă exercițiul drepturilor ce le fac obiectul și nici să lezeze, în alt fel, pe titularul acelor drepturi. De altfel, rectificarea nu poate fi decât obiectul unei hotărâri judecătorești definitive.

Așadar, textul nu are în vedere ipoteze în care exercitarea dreptului înscris în cartea funciară ar fi supusă unor limitări, deoarece acestea decurg din acte și fapte juridice prevăzute de lege, iar nu din notarea situațiilor juridice în cartea funciară. Într-adevăr, notarea acestora are în vedere exclusiv publicitatea drepturilor reale imobiliare, așadar opozabilitatea lor în toate situațiile juridice ce pot interesa pe terți.

Față de cele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 pct. 3 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, excepție ridicată de Societatea Comercială „INTEROIL“ — S.A. din Oradea în Dosarul nr. 3.292/2002 al Curții de Apel Oradea.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 aprilie 2003.

PREȘEDINTE

prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,

Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 172

din 6 mai 2003

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³
din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată,
cu modificările și completările ulterioare**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Ioana Marilena Chiva	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Crisalex Dent Co“ — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. R3.010/2002 al Tribunalului Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale referitoare la independența și imparțialitatea justiției, deoarece magistrații consultanți nu participă la judecată cu vot deliberativ, invocând în acest sens Decizia nr. 73/2003 a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 septembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. R3.010/2002, **Tribunalul Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare,**

excepție ridicată de Societatea Comercială „Crisalex Dent Co“ — S.R.L. din Constanța în cadrul unui litigiu de muncă cu Gheorghe Cristian și Gheorghe Marioara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, contravenind prevederilor art. 51, 123, 124 și 125 din Constituție, referitoare la independența și imparțialitatea justiției, deoarece participarea magistraților consultanți în completul de judecată, chiar cu vot consultativ, reprezintă o ingerință în activitatea de judecată.

Tribunalul Constanța — Secția civilă a opinat în sensul că excepția de neconstituționalitate este nefondată, întrucât statutul magistraților consultanți, reglementat prin Legea nr. 92/1992, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002, nu este contrar prevederilor constituționale invocate de autorul excepției. Astfel, magistrații consultanți sunt, asemenea judecătorilor, în slujba legii, iar participarea lor la deliberări cu vot consultativ nu încalcă secretul deliberărilor și independența judecătorilor.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autoarea excepției, deoarece completul de judecată este format numai din judecători, magistrații consultanți având „doar calitatea de a asista completul, nefăcând parte din acesta“ și având doar un rol consultativ, hotărârea fiind luată numai de judecători. Totodată, dispozițiile criticate nu încalcă nici prevederile art. 51 și 125 din Constituție, întrucât competența și procedura de judecată sunt stabilite prin lege, conform alin. (3) al art. 125 din Constituție. În final, invocă jurisprudența

Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 112/2002, prin care s-a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât „din actuala redactare a dispozițiilor legale criticate rezultă că magistrații consultanți îndeplinesc numai o activitate de consultanță la soluționarea, de către judecător, a cauzelor privind conflictele și litigiile de muncă, participând cu vot consultativ la deliberări, și nu o activitate de judecată rezervată, prin Legea fundamentală, exclusiv judecătorului“. De asemenea, invocă și jurisprudența Curții Constituționale în materie (de exemplu, Decizia nr. 292/2002).

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 17 noiembrie 1999) și modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20 din 20 februarie 2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 28 februarie 2002), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 653/2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 12 decembrie 2002). În urma acestor modificări, dispozițiile criticate au următorul cuprins:

— Art. 17 alin. 1¹—1³: „*Cauzele privind conflictele de muncă se judecă în primă instanță, cu celeritate, de către complete formate din doi judecători, asistați de doi magistrați consultanți.*

Magistrații consultanți participă la deliberări cu vot consultativ. Opiniile separate ale acestora sau, după caz, opinia separată se consemnează în hotărâre.

În cazul în care judecătorii, care intră în compunerea completului, nu ajung la un acord asupra hotărârii, procesul se rejudecă în complet de divergență, prevederile alin. 5 fiind aplicabile.“

În susținerea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia apreciază că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate următoarele prevederi constituționale:

— Art. 51: „*Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.*“

— Art. 123: „(1) *Justiția se înfăptuiește în numele legii.*
(2) *Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.*“

— Art. 124: „(1) *Judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili, potrivit legii. Președintele și ceilalți judecători ai Curții Supreme de Justiție sunt numiți pe o perioadă de 6 ani. Ei pot fi reînvestiți în funcție. Promovarea, transferarea și sancționarea judecătorilor pot fi dispuse numai de Consiliul Superior al Magistraturii, în condițiile legii.*

(2) *Funcția de judecător este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.*“

— Art. 125: „(1) *Justiția se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.*

(2) *Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare.*

(3) *Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Prin Decizia Curții Constituționale nr. 322 din 20 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 30 ianuarie 2002, s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, așa cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999, constatându-se că aceste dispoziții contravin art. 1 alin. (3), art. 124 și 125 din Legea fundamentală.

Ca urmare a acestei decizii a instanței constituționale, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 653/2002, dispozițiile art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992, republicată, au fost modificate în sensul excluderii asistenților judicari (denumiți acum „magistrați consultanți“) de la actul de deliberare judiciară și al definirii participării lor la judecată ca o activitate consultativă. Prin aceeași ordonanță de urgență s-a introdus în Legea nr. 92/1992 o nouă secțiune — secțiunea a II¹-a, titlul IV, capitolul II, intitulată „*Magistrații consultanți*“, prin care se reglementează statutul acestora, adică numirea și eliberarea din funcție, atribuțiile, durata mandatului și răspunderea disciplinară.

II. Dispozițiile art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea pentru organizarea judecătorească, în redactarea actuală, nu contravin Constituției, dat fiind că din conținutul lor rezultă cu claritate că soluționarea cauzelor deduse judecătii este hotărâtă de judecători, iar magistrații consultanți nu au decât un rol consultativ, util judecătii în vederea stabilirii adevărului cu privire la drepturile subiective ale părților în litigiu.

Prezența la judecată a magistraților consultanți, fără vot deliberativ, constituie o problemă de procedură, reglementată prin lege, potrivit art. 125 alin. (3) din Legea fundamentală, fără ca prin textele legale menționate să se încalce în vreun fel independența judecătorilor, imparțialitatea justiției și, pe un plan mai general, principiile statului de drept.

De asemenea, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului este în același sens. Cu titlu de exemplu, în *Cauza Ettl contra Elveției, 1987*, s-a arătat că participarea unor experți la judecarea anumitor cauze nu contravine principiului independenței și imparțialității instanței, prevăzut de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, s-a reținut că legislația internă a statelor membre ale Consiliului Europei oferă numeroase exemple de instanțe care cuprind, alături de magistrați de profesie, specialiști în diverse domenii și ale căror cunoștințe sunt necesare pentru rezolvarea litigiilor de competența lor.

În același sens, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 73 din 18 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 27 martie 2003, prin care a statuat că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2002 sunt în concordanță cu prevederile și principiile constituționale. Neintervenind elemente noi de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale în materie, atât soluția, cât și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Față de cele mai sus arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Crisalex Dent Co” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. R3.010/2002 al Tribunalului Constanța — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiva

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 186

din 8 mai 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (13) și ale art. 139 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare

Costică Bulai	— președinte
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Ioana Marilena Chiva	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (13) și ale art. 139 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Inspectoratul Școlar Județean din Sibiu în Dosarul nr. 5.192/2002 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, apreciind că motivele de neconstituționalitate invocate de autorul excepției vizează, în principal, interpretarea și completarea dispozițiilor legale criticate, iar astfel, față de dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 ianuarie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 5.192/2002, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (13) și ale art. 139 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare.** Excepția a fost ridicată de Inspectoratul Școlar Județean Sibiu într-un litigiu de muncă având ca obiect recursul declarat de Clubul Copiilor și Elevilor Mediaș împotriva unei sentințe a Tribunalului Sibiu, prin care s-a admis acțiunea formulată de reclamantul Ludwig Wilhelm, obligând părții la plata diferenței de spor pentru solicitare neuropsihică și spor de vechime.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile legale menționate sunt contrare „principiului fundamental prevăzut în Constituție care arată că orice muncă trebuie plătită”. De asemenea, consideră că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, deoarece, „chiar dacă art. 139 din lege arată că persoanele angajate în învățământ, provenite din alte sectoare de activitate, în condițiile acestui articol, beneficiază de vechime în muncă, ca vechime în învățământ, totuși aceste persoane nu pot beneficia de spor pentru suprasolicitare neuropsihică, deoarece nu au prestat munca efectiv la catedră”. În continuare arată că, deși „legiuitorul nu a sesizat această coroborare greșită a art. 139 și art. 50 alin. (13) din Legea nr. 128/1997, aceste dispoziții nu pot rămâne în continuare nemodificate, deoarece s-ar crea o discriminare la nivelul cadrelor didactice angajate”.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile criticate sunt constituționale și nu conțin reglementări contradictorii. Totodată, arată că autorul excepției nu a indicat nici o dispoziție constituțională care ar fi încălcată, ci doar „principiul fundamental prevăzut de Constituție care arată că orice muncă trebuie plătită”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile criticate, raportate la principiul egalității cetățenilor în fața legii, prevăzut de art. 16 din Constituție, sunt constituționale, întrucât „în situații diferite este posibil ca persoanelor care lucrează în învățământ (cadre didactice) să li se aplice tratamente specifice, bazate pe reglementări diferite”, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 351/2001. Cu privire la pretinsa încălcare a

„principiului constituțional conform căruia orice muncă trebuie plătită“, apreciază că acest principiu nu este prevăzut de Constituție și nici nu rezultă din dispozițiile acesteia, motiv pentru care nu se pune problema constituționalității.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 50 alin. (13) și ale art. 139 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 16 iulie 1997), cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 50 alin. (13): *„Persoanalul didactic beneficiază, la fiecare tranșă de vechime în învățământ, de un spor de 3% din salariul de bază, pentru suprasolicitare neuropsihică. Acest spor se include în salariul de bază.“*

— Art. 139: *„(1) Persoanele angajate în învățământ, provenite din alte sectoare de activitate, care fac dovada că au profesat în specialitatea înscrisă pe diploma de studii și care ocupă un post didactic în această specialitate, beneficiază de vechimea în muncă, ca vechime recunoscută în învățământ, în vederea stabilirii drepturilor salariale.*

(2) Cetățenilor români care au lucrat în străinătate în învățământ sau în cercetare li se echivalează integral vechimea în învățământ. Includerea perioadelor lucrate în străinătate ca vechime în muncă se va face conform legislației muncii în vigoare.

(3) Pentru personalul didactic care a fost salarizat din alte sectoare de activitate, reconstituirea vechimii în învățământ se face pe baza evidențelor instituțiilor de învățământ unde a lucrat efectiv.“

În susținerea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia apreciază că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate următoarele prevederi constituționale:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“*

De asemenea, autorul excepției susține că dispozițiile legale menționate sunt contrare „principiului fundamental prevăzut în Constituție care arată că orice muncă trebuie plătită“.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 50 alin. (13) din Legea

nr. 128/1997 prevăd aplicarea unui spor de suprasolicitare neuropsihică de 3% din salariul de bază pentru personalul didactic, la fiecare tranșă de vechime în învățământ. Totodată, dispozițiile art. 139 alin. (1) din același act normativ prevăd că persoanele provenite din alte sectoare de activitate care fac dovada că au profesat în specialitatea înscrisă pe diploma de studii și care ocupă un post didactic în această specialitate beneficiază de vechimea în muncă, ca vechime recunoscută în învățământ în vederea stabilirii drepturilor salariale.

Autorul excepției nu indică în mod expres textul constituțional pretins a fi încălcat prin dispozițiile legale criticate, dar precizează că prin acordarea sporului pentru suprasolicitare psihică atât cadrelor didactice ca vechime efectivă în exercitarea profesiei, cât și celor provenite din alte sectoare de activitate se creează o discriminare pozitivă în favoarea acestora din urmă. Având în vedere această precizare, urmează ca examinarea excepției să se raporteze la art. 16 alin. (1) din Constituție privind egalitatea cetățenilor în fața legii, fără privilegii și fără discriminări.

Curtea constată că în cauză nu se poate reține neconstituționalitatea vreunui dintre textele de lege criticate în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece nici unul dintre acestea nu cuprinde dispoziții de natură a fi aplicate neuniform. Astfel, reglementarea prevăzută în art. 50 alin. (13) din lege, prin care este instituit sporul pentru suprasolicitare psihică, se referă la personalul didactic, fără indicarea vreunei condiții de natură să determine diferențieri în cadrul acestei categorii profesionale. La fel, dispozițiile art. 139 alin. (1) din lege, privind vechimea recunoscută în învățământ, se referă la persoanele angajate în învățământ provenite din alte sectoare de activitate, care fac dovada că au profesat în specialitatea înscrisă pe diploma de studii și care ocupă un post didactic în această specialitate, fără ca, în limitele acestei condiționări, să se facă vreo discriminare.

În ceea ce privește interpretarea și aplicarea prevederilor cuprinse în art. 139 alin. (1) din lege, Curtea reține că această problemă nu este una de constituționalitate, ci de aplicare a legii, care se află în competența exclusivă a instanței de judecată, așa cum reiese din dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căroră, *„În exercitarea controlului, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului. De asemenea, Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțeleșului său contrar Constituției“.*

Referitor la pretinsa încălcare a „principiului fundamental prevăzut în Constituție care arată că orice muncă trebuie plătită“, Curtea constată că acest principiu nu este prevăzut de dispozițiile constituționale și, ca atare, nu poate primi această critică de neconstituționalitate.

Față de cele mai sus arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (13) și ale art. 139 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Inspectoratul Școlar Județean din Sibiu în Dosarul nr. 5.192/2002 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 mai 2003.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiva

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. XIV alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Agenția Națională a Funcționarilor Publici se organizează și funcționează în subordinea Ministerului Administrației Publice, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică.

(2) Agenția Națională a Funcționarilor Publici, denumită în continuare *Agenție*, asigură aplicarea strategiei și a Programului de guvernare în domeniul managementului funcției publice și al funcționarilor publici.

(3) Sediul Agenției este în municipiul București, str. Smârdan nr. 3, sectorul 3.

Art. 2. — (1) Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Structura organizatorică a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici este prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — (1) Agenția este condusă de un președinte, cu rang de secretar de stat, ajutat de un vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat.

(2) Președintele și vicepreședintele sunt numiți prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului administrației publice.

(3) Președintele Agenției conduce aparatul propriu al Agenției, stabilit prin prezenta hotărâre, numește și eliberează din funcție personalul acesteia, în condițiile legii.

(4) Președintele reprezintă Agenția în raporturile cu ministerele, cu celelalte autorități ale administrației publice centrale, cu autoritățile administrației publice locale, cu alte autorități și instituții publice centrale și locale, cu persoane juridice și persoane fizice române sau străine, precum și în justiție.

(5) În exercitarea atribuțiilor sale președintele emite ordine cu caracter normativ și individual.

(6) Vicepreședintele îndeplinește atribuțiile și sarcinile care îi sunt delegate de președinte prin ordin.

Art. 4. — (1) Agenția are un secretar general care face parte din categoria înalților funcționari publici și este numit în condițiile legii.

(2) Secretarul general are studii superioare de lungă durată juridice sau administrative, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă.

Art. 5. — (1) Pe lângă președintele Agenției se organizează și funcționează Colegiul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici ca organ consultativ.

(2) Componenta și regulamentul de organizare și funcționare ale Colegiului Agenției Naționale a Funcționarilor Publici se aprobă prin ordin al ministrului administrației publice, la propunerea președintelui Agenției.

(3) Colegiul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici se întrunește o dată pe lună sau ori de câte ori este necesar. Ședințele sunt prezidate de președintele Agenției.

Art. 6. — (1) Numărul de posturi în aparatul propriu al Agenției este de 85, exclusiv demnitarii.

(2) Atribuțiile compartimentelor, atribuțiile și responsabilitățile personalului, precum și circuitul intern al documentelor se stabilesc prin regulamentul intern de organizare și funcționare, care se aprobă prin ordin al președintelui Agenției, precum și prin fișa postului.

Art. 7. — Statul de funcții al Agenției și structura posturilor pe compartimente se aprobă prin ordin al ministrului administrației publice, la propunerea președintelui Agenției, în limita numărului de posturi aprobat.

Art. 8. — Stabilirea numărului de autoturisme și a consumului lunar de carburanți se face potrivit prevederilor legale în vigoare.

Art. 9. — (1) Agenția se reorganizează în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

(2) Reîncadrarea funcționarilor publici în funcțiile publice se face cu respectarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare, pe baza condițiilor de reîncadrare stabilite prin ordin al președintelui Agenției.

Art. 10. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 11. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 299/2001 pentru aprobarea Regulamentului de reorganizare și funcționare a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 21 martie 2001, cu modificările ulterioare, precum și orice alte prevederi contrare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici

Art. 1. — (1) Agenția Națională a Funcționarilor Publici, denumită în continuare *Agenție*, îndeplinește următoarele atribuții principale:

1. În domeniul managementului funcției publice și al funcționarilor publici:

a) elaborează politici și strategii privind managementul funcției publice și al funcționarilor publici, pe care le prezintă ministrului administrației publice pentru a fi însușite și supuse spre aprobare Guvernului;

b) fundamentează, elaborează și prezintă spre aprobare ministrului administrației publice programe privind managementul funcției publice și al funcționarilor publici;

c) elaborează studii, analize și prognoze privind dinamica și structura corpului funcționarilor publici;

d) urmărește modul de aplicare a strategiilor și programelor referitoare la funcția publică și funcționarii publici;

e) gestionează corpul de rezervă al funcționarilor publici și asigură redistribuirea funcționarilor publici, în condițiile legii;

f) organizează și gestionează concursurile pentru ocuparea funcțiilor publice vacante, în condițiile legii;

g) acordă aviz pentru organizarea concursurilor în vederea ocupării funcțiilor publice vacante de către autorități și instituții publice, în condițiile legii;

h) avizează și monitorizează recrutarea pentru funcțiile publice specifice;

i) ține evidența funcțiilor publice vacante, potrivit prevederilor legale;

j) elaborează, cu consultarea autorităților și instituțiilor publice, Planul de ocupare a funcțiilor publice, pe care îl supune spre aprobare Guvernului;

k) stabilește criteriile de performanță profesională, pe baza cărora se va face evaluarea performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici, care se aprobă prin ordin al președintelui Agenției;

l) sprijină autoritățile administrației publice pentru derularea unor acțiuni de perfecționare a pregătirii profesionale a personalului în domeniul funcției publice și al funcționarilor publici, participând la acțiuni de instruire în vederea aplicării corecte și unitare a legislației privind funcția publică și funcționarii publici;

m) conlucrează cu Institutul Național de Administrație și cu centrele regionale de perfecționare pentru derularea programelor de formare și perfecționare a funcționarilor publici; sprijină aceste instituții cu personal de predare;

n) centralizează propunerile de instruire a funcționarilor publici, stabilite ca urmare a evaluării performanțelor profesionale ale funcționarilor publici;

o) colaborează cu Institutul Național de Administrație la stabilirea tematicii specifice programelor de formare specializată în administrația publică și de perfecționare a funcționarilor publici.

2. În domeniul reglementării funcției publice:

a) elaborează proiecte și acte normative privind funcția publică și funcționarii publici, pe care le supune spre aprobare Guvernului prin Ministerul Administrației Publice;

b) elaborează norme metodologice și instrucțiuni cu caracter normativ privind funcția publică și funcționarii publici;

c) analizează și avizează proiectele de acte normative care conțin prevederi referitoare la funcția publică și la funcționarii publici, elaborate de alte ministere și de celelalte autorități ale administrației publice centrale;

d) acordă aviz, în condițiile legii, pentru stabilirea de către autorități și instituții publice a funcțiilor publice;

e) elaborează reglementări comune autorităților și instituțiilor publice privind funcțiile publice, evaluarea, gradarea

și clasificarea posturilor, cu consultarea organizațiilor sindicale reprezentative ale funcționarilor publici;

f) elaborează proiectul legii privind stabilirea sistemului unitar de salarizare a funcționarilor publici;

g) elaborează normele de organizare, utilizare și preluare a informațiilor cuprinse în baza de date referitoare la funcțiile publice și funcționarii publici.

3. În domeniul gestiunii de programe:

a) gestionează programele privind funcția publică și funcționarii publici, urmărește îndeplinirea acestora și prezintă periodic ministrului administrației publice rapoarte privind modul de derulare a acestora;

b) elaborează și administrează baza de date cuprinzând evidența națională a funcțiilor publice și a funcționarilor publici, precum și a funcțiilor publice vacante.

4. În domeniul reprezentării:

a) reprezintă autoritățile administrației publice centrale și locale în raporturile cu persoanele juridice și fizice, române și străine, în domeniul managementului funcției publice și al funcționarilor publici;

b) colaborează cu ministerele și cu alte autorități publice în îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin;

c) colaborează cu instituții și organisme similare din țară și din străinătate în domeniul său de activitate;

d) conlucrează cu organizațiile asociative ale funcționarilor publici, din țară și din străinătate, precum și cu organizațiile neguvernamentale cu atribuții în domeniul său de activitate;

e) participă la negocierile dintre organizațiile sindicale reprezentative ale funcționarilor publici și Ministerul Administrației Publice;

f) negociază, cu acordul ministrului administrației publice, încheierea unor acorduri și proiecte de colaborare internațională în domeniul funcției publice, al funcționarilor publici și al managementului resurselor umane; prezintă acordurile convenite ministrului administrației publice pentru a fi aprobate de acesta sau, după caz, însușite și supuse spre aprobare Guvernului.

5. În domeniul monitorizării și controlului activității referitoare la funcția publică și la funcționarii publici:

a) acordă sprijin și îndrumare metodologică autorităților administrației publice, în scopul aplicării uniforme și corecte a legislației din domeniul funcției publice și al funcționarilor publici;

b) coordonează metodologic și acordă sprijin de specialitate compartimentelor de resurse umane din cadrul autorităților și instituțiilor publice centrale și locale;

c) monitorizează și controlează aplicarea legislației privind funcția publică și funcționarii publici;

d) sprijină autoritățile administrației publice centrale și locale și le acordă asistență tehnică de specialitate pentru elaborarea și aprobarea unor norme specifice în acest domeniu;

e) monitorizează modul în care sunt asigurate și respectate de către autoritățile și instituțiile publice condițiile de muncă pentru funcționarii publici; în acest scop conlucrează cu organizațiile sindicale ale acestora;

f) controlează modul de respectare de către conducătorii autorităților și instituțiilor publice a drepturilor legale cuvenite funcționarilor publici, precum și aplicarea măsurilor privind respectarea egalității de șanse și tratament în domeniul relațiilor de serviciu;

g) coordonează metodologic, monitorizează, verifică și controlează aplicarea și respectarea prevederilor legale privind normele de conduită morală și profesională a funcționarilor publici, organizarea și funcționarea comisiilor paritare și a comisiilor de disciplină, organizarea și

desfășurarea concursurilor, organizarea perioadei de stagiu, evaluarea performanțelor profesionale ale funcționarilor publici;

h) întocmește rapoarte anuale cu privire la managementul funcțiilor publice și al funcționarilor publici, la gradul de ocupare a posturilor, precum și cu privire la respectarea legislației specifice, pe care le prezintă Guvernului, prin ministrul administrației publice, pentru a fi înaintate pentru dezbateră și aprobare Parlamentului.

6. În domeniul armonizării legislației:

a) coordonează și sprijină procesul de adaptare a statutelor aprobate prin legi speciale la prevederile Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare;

b) elaborează proiectele de acte normative pentru armonizarea legislației din domeniul funcției publice cu reglementările Uniunii Europene și alte acte cu caracter internațional pe care România le-a ratificat;

c) urmărește ca proiectele de acte normative elaborate de ministere și de alte autorități publice centrale și locale, care conțin prevederi referitoare la funcțiile publice și la funcționarii publici, să fie în concordanță cu reglementările europene existente în acest domeniu.

(2) Agenția îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege.

Art. 2. — (1) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 1, Agenția colaborează cu ministerele, cu celelalte autorități ale administrației publice centrale sau locale, precum și cu alte personaje juridice de drept public sau privat, române ori străine.

(2) Autoritățile și instituțiile publice sunt obligate să comunice Agenției, la termenele stabilite, informațiile

solicitate referitoare la funcțiile publice și la funcționarii publici, în condițiile legii.

(3) Agenția va comunica persoanelor interesate informații de interes public referitoare la funcțiile publice și la funcționarii publici, în condițiile legii.

(4) Agenția poate edita buletine informative și alte publicații de specialitate.

Art. 3. — (1) Orice modificare apărută în evidența funcțiilor publice din cadrul autorității sau instituției publice se comunică Agenției în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data producerii ei.

(2) Informațiile privind funcțiile publice și funcționarii publici vor fi transmise pe suport magnetic, în formatul standard stabilit de Agenție.

Art. 4. — În exercitarea atribuțiilor sale, Agenția colaborează direct cu compartimentele specializate în gestiunea resurselor umane din structura ministerelor, a celorlalte autorități publice centrale, a serviciilor publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe centrale, din cadrul prefecturilor și din aparatul propriu al consiliilor locale și județene.

Art. 5. — (1) Sumele necesare în vederea funcționării Agenției se asigură de la bugetul de stat.

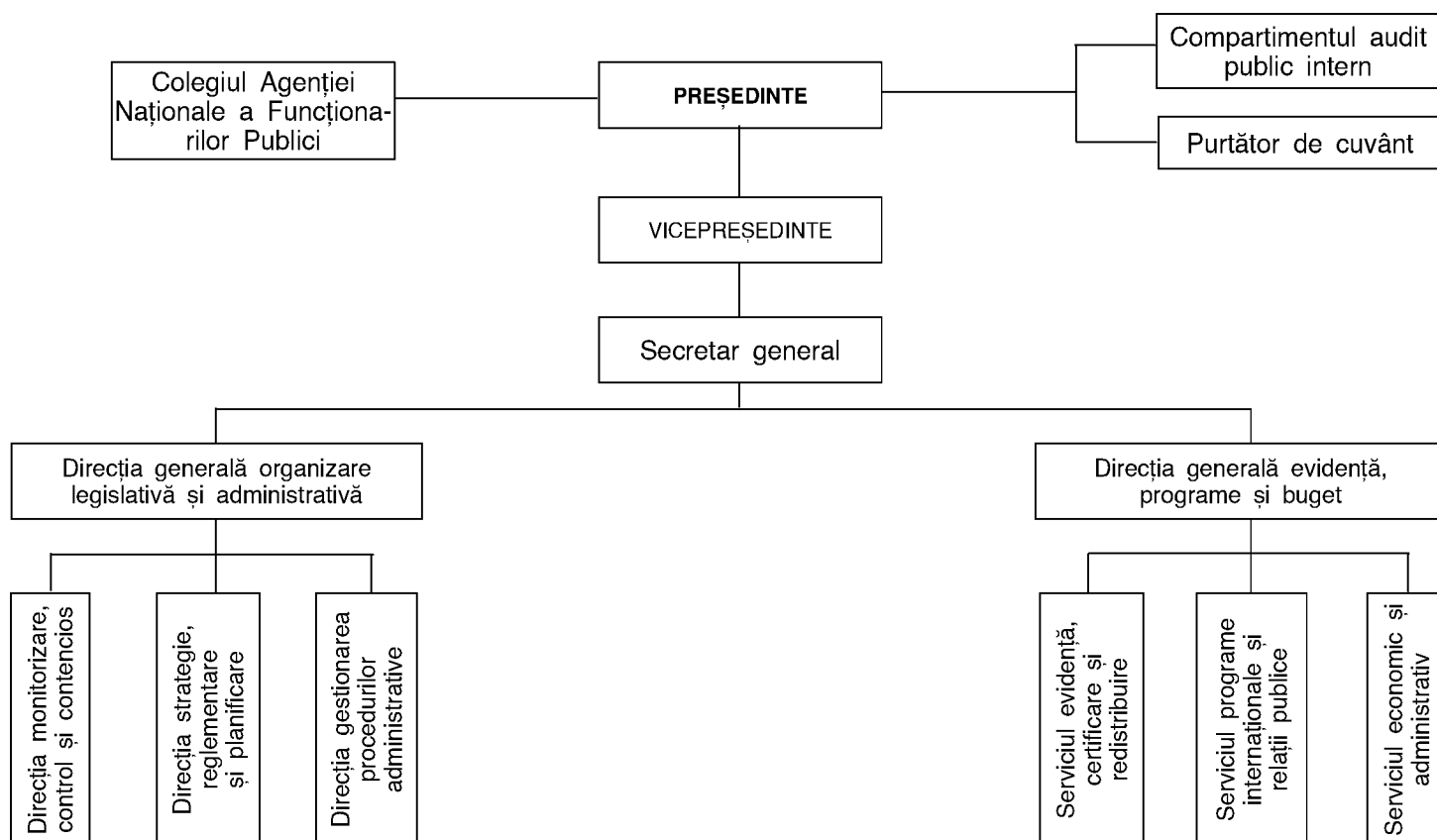
(2) În scopul realizării rolului și atribuțiilor ce îi revin, Agenția poate beneficia de consultanță și asistență din străinătate, precum și de programe de formare și perfecționare a pregătirii funcționarilor publici, în limita fondurilor bugetare alocate sau a altor surse atrase din țară sau din străinătate, potrivit legii.

ANEXA Nr. 2

Numărul maxim de posturi =

85, exclusiv demnitarii

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

DECIZIE

privind aprobarea Standardelor pentru acreditarea ambulatoriilor de specialitate

Având în vedere prevederile art. 37 alin. (2) și ale art. 76 alin. (1) lit. p) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 20 noiembrie 2002, precum și Hotărârea Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 22 din 19 mai 2003 pentru aprobarea Standardelor pentru acreditarea ambulatoriilor de specialitate,

în temeiul dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă Standardele pentru acreditarea ambulatoriilor de specialitate, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate ale Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate, Subcomisia națională de acreditare a ambulatoriilor de

specialitate, comisiile județene de acreditare a ambulatoriilor de specialitate, furnizorii de servicii medicale în ambulatoriu care intră în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate vor duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 3. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Eugeniu Țurlea

București, 30 mai 2003.
Nr. 247.

ANEXĂ

STANDARDE

pentru acreditarea ambulatoriilor de specialitate

I. Standarde referitoare la organizare:

1. Ambulatoriul de specialitate, centrul medical, centrul de diagnostic și tratament sau centrul de referință (denumit în continuare *ambulatoriu*) este înființat și funcționează în mod legal.

2. Ambulatoriul are autorizație sanitară de funcționare definitivă, valabilă fără condiții în întregul său, eliberată de direcția de sănătate publică, conform prevederilor legale în vigoare.

3. Ambulatoriul respectă reglementările legale în vigoare privind structura și normele de funcționare specifice fiecărei activități.

4. Ambulatoriul are un regulament de organizare și funcționare de care întregul personal a luat la cunoștință în scris.

II. Standarde referitoare la resursele fizice:

5. Ambulatoriul își desfășoară activitatea într-un spațiu de care dispune în mod legal și care este destinat exclusiv asistenței medicale.

6. Medicamentele, reactivii și materialele sanitare utilizate în cadrul activității în ambulatoriu sunt înregistrate și depozitate în mod adecvat.

7. La sediul ambulatoriului există cel puțin un aparat telefonic funcțional, care are alocat un număr de apel.

III. Standarde referitoare la resursele umane:

8. Medicii și asistenții medicali care lucrează în ambulatoriu au autorizație de liberă practică valabilă, conform prevederilor legale.

9. Medicii și asistenții medicali care lucrează în ambulatoriu au contracte de muncă legale.

10. Medicii care lucrează în ambulatoriu sunt membri ai colegiului medicilor din județul, respectiv municipiul București, unde se află ambulatoriul.

11. Toate persoanele care lucrează în ambulatoriu au fișe ale postului, în care sunt definite atribuțiile și obligațiile

acestora, semnate de persoana în cauză și aprobate de reprezentantul legal al unității ambulatoriului.

12. Există un document intern prin care conducerea ambulatoriului se angajează să respecte independența de decizie profesională a medicilor.

13. Medicii care lucrează în ambulatoriu au asigurare de răspundere civilă profesională (*malpraxis*) în vigoare.

14. Personalul poartă în permanență ecuson pe care sunt înscrise numele și calificarea respectivei persoane.

15. Asistenții medicali care lucrează în ambulatoriu sunt membri ai Ordinului Asistenților Medicali din România și sunt înscrși în Registrul unic al asistenților medicali.

16. Activitatea fiecărei persoane care lucrează în cadrul ambulatoriului este evaluată periodic, cel puțin anual.

IV. Standarde funcționale generale:

17. În incinta ambulatoriului nu se află vectori animalii ai bolilor infecțioase și plante cu potențial alergic.

18. Ambulatoriul are un program de lucru afișat, vizibil din exterior.

19. Atât la intrarea, cât și în interiorul ambulatoriului nu există pericol de accidentare sau de vătămare corporală atât pentru pacienți, cât și pentru personal.

20. Ambulatoriul acordă servicii în mod nediscriminatoriu.

21. Ambulatoriul folosește pentru manevre invazive materiale sanitare sterile de unică folosință, iar în cazul instrumentelor refofosibile, le sterilizează în mod adecvat.

V. Standarde referitoare la managementul informației:

22. Ambulatoriul are evidența consultațiilor, tratamentelor și serviciilor medicale oferite, astfel încât să fie identificabil pacientul și cine a oferit serviciul, precum și momentul în timp când s-a furnizat serviciul.

23. Ambulatoriul are programul informatic necesar pentru a transmite caselor de asigurări de sănătate datele solicitate.

24. Ambulatoriul are prevăzut în regulamentul de organizare și funcționare norme de păstrare a confidențialității

față de terți (conform reglementărilor în vigoare). Confidențialitatea se referă la datele de identificare și serviciile furnizate fiecărui pacient.

25. Ambulatoriul de specialitate, centrul medical, centrul de diagnostic și tratament sau centrul de referință a luat măsuri pentru protecția informației și a suportului acesteia

împotriva pierderii, degradării și folosirii acesteia de către persoane neautorizate.

VI. Standarde referitoare la asigurați:

26. Asigurații au acces neîngrădit la un registru de reclamații și sesizări; acest registru este numerotat.

27. Ambulatoriul are afișat la loc vizibil un document ce conține drepturile pacientului.

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

DECIZIE

privind aprobarea Standardelor pentru acreditarea furnizorilor de îngrijiri medicale la domiciliu

Având în vedere prevederile art. 37 alin. (2) și ale art. 76 alin. (1) lit. p) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 20 noiembrie 2002, precum și Hotărârea Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 20 din 19 mai 2003 pentru aprobarea Standardelor pentru acreditarea furnizorilor de îngrijiri medicale la domiciliu,

în temeiul dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă Standardele pentru acreditarea furnizorilor de îngrijiri medicale la domiciliu, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate ale Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate,

Subcomisia națională de acreditare a furnizorilor de îngrijiri la domiciliu, furnizorii de îngrijiri medicale la domiciliu vor duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 3. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Eugeniu Țurlea

București, 30 mai 2003.
Nr. 249.

ANEXĂ

STANDARDE

pentru acreditarea furnizorilor de îngrijiri medicale la domiciliu

I. Standarde referitoare la organizare:

1. Furnizorul de îngrijiri medicale la domiciliu are statut legal din care rezultă că are ca obiect de activitate furnizarea de îngrijiri medicale la domiciliu, unul sau mai multe servicii medicale de îngrijiri la domiciliu conform normelor metodologice de aplicare a contractului-cadru în vigoare.

2. Furnizorul de îngrijiri medicale la domiciliu deține autorizație de funcționare emisă de Ministerul Sănătății și Familiei.

3. Furnizorul de îngrijiri medicale la domiciliu are un regulament de organizare și funcționare de care întregul personal a luat la cunoștință în scris.

II. Standarde referitoare la resursele fizice:

4. Furnizorul de îngrijiri medicale la domiciliu are un sediu aflat într-un spațiu de care dispune în mod legal.

5. Materialele sanitare utilizate în cadrul activității de îngrijiri medicale la domiciliu sunt înregistrate și depozitate în mod adecvat.

6. La sediul furnizorului de îngrijiri medicale la domiciliu există cel puțin un aparat telefonic funcțional, care are alocat un număr de apel.

III. Standarde referitoare la resursele umane:

7. Personalul sanitar are autorizație de liberă practică, iar celălalt personal are diplomă de studii și instruirea corespunzătoare activității pe care o desfășoară, atestată printr-un act recunoscut de autoritatea de reglementare în domeniu.

8. Fiecare persoană care lucrează în cadrul organizației furnizoare de îngrijiri medicale la domiciliu are o fișă a postului, în care sunt menționate atribuțiile; fișa postului este semnată de titular.

9. Fiecare persoană care lucrează în cadrul furnizorului de îngrijiri medicale la domiciliu este angajată conform prevederilor legale în vigoare.

10. Medicii și asistenții medicali au asigurare de răspundere civilă (malpraxis) în vigoare.

11. Medicii sunt cuprinși într-un program de pregătire continuă avizat de Colegiul Medicilor din România, iar asistenții medicali sunt cuprinși într-un program de pregătire continuă avizat de Ordinul Asistenților Medicali din România. Restul personalului este cuprins într-un program de pregătire continuă în cadrul instituției, iar personalul nou-angajat beneficiază de un program de orientare la locul de muncă de cel puțin două săptămâni.

12. Activitatea fiecărei persoane care lucrează în cadrul organizației furnizoare de îngrijiri medicale la domiciliu este evaluată periodic, cel puțin anual.

IV. Standardele referitoare la îngrijiri:

13. Furnizorul de îngrijiri medicale la domiciliu acordă servicii în mod nediscriminatoriu.

14. Regulamentul de organizare și funcționare al furnizorului de îngrijiri medicale la domiciliu cuprinde pachetul de servicii oferite de organizație, care conține integral pachetul de servicii medicale de bază pentru îngrijiri la domiciliu, prevăzut în normele metodologice de aplicare a contractului-cadru în vigoare.

15. Furnizorul de îngrijiri medicale la domiciliu folosește pentru manevre care implică soluții de continuitate materiale sanitare sterile de unică folosință, iar în cazul instrumentelor refozabile, le sterilizează în mod adecvat.

16. Există o înregistrare medicală pentru fiecare pacient (fișă de îngrijire), vizată de medicul de familie. Această

înregistrare conține acordul scris al pacientului (sau al aparținătorilor, dacă pacientul nu poate semna), pentru furnizare de îngrijiri la domiciliu.

17. Fișa de îngrijiri conține o rubrică prin care fiecare serviciu medical de îngrijire furnizat este confirmat în scris de către pacient sau de aparținător, dacă pacientul nu poate semna.

18. Pentru fiecare pacient îngrijit la domiciliu, furnizorul îngrijirilor anunță medicul de familie al pacientului.

19. Pentru fiecare pacient există un plan de îngrijiri elaborat de către asistenta medicală desemnată să îngrijească bolnavul, pe baza recomandărilor din fișa de îngrijire.

20. În recomandarea prin care un medic trimite un pacient spre a fi îngrijit la domiciliu se specifică în mod expres schema terapeutică și îngrijirile indicate, conform normelor metodologice de aplicare a contractului-cadru în vigoare.

21. Furnizorul de îngrijiri medicale la domiciliu are un sistem de monitorizare a evoluției pacientului aflat în îngrijire. Fiecare pacient care primește îngrijiri la domiciliu este monitorizat.

22. Furnizorul de îngrijiri medicale la domiciliu informează în scris, printr-un act înregistrat, medicul care a recomandat îngrijirea medicală la domiciliu despre efectul îngrijirilor la domiciliu pentru fiecare pacient, cel puțin săptămânal și la încheierea episodului de îngrijire.

23. Furnizorul are un document intern aprobat de reprezentantul legal, în care se menționează că întregul personal al furnizorului este obligat să păstreze confidențialitatea față de terți (conform reglementărilor în vigoare) privind datele de identificare și îngrijirile acordate fiecărui asigurat.

24. Asigurații au acces neîngrădit la un registru de reclamații și sesizări; acest registru este numerotat.

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

DECIZIE

privind aprobarea Standardelor pentru acreditarea farmaciilor

Având în vedere prevederile art. 37 alin. (2) și ale art. 76 alin. (1) lit. p) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 20 noiembrie 2002, precum și Hotărârea Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 24 din 19 mai 2003 privind aprobarea standardelor pentru acreditarea farmaciilor, în temeiul dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă Standardele pentru acreditarea farmaciilor, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate ale Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate, Subcomisia națională de acreditare a farmaciilor, comisiile

judetene de acreditare a farmaciilor și farmaciile care intră în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate vor duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 3. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Eugeniu Țurlea

București, 30 mai 2003.
Nr. 252.

ANEXĂ

STANDARDE pentru acreditarea farmaciilor

I. Standarde referitoare la organizare:

1. Farmacia are autorizație de funcționare valabilă, eliberată de Ministerul Sănătății și Familiei, conform prevederilor legale în vigoare.

2. Farmacia are autorizație de manipulare a produselor toxice, în vigoare.

3. Farmacia are autorizație de manipulare a produselor stupefiante, în vigoare.

4. Există o declarație notarială a reprezentantului legal al farmaciei, în care se menționează că nici un acționar sau asociat al acesteia nu este medic care lucrează într-o unitate sanitară aflată în relație contractuală cu o casă de asigurări de sănătate.

5. Farmacia are regulament de organizare și funcționare de care întregul personal a luat cunoștință în scris.

6. Farmacia are sediul într-un spațiu de care dispune în mod legal.

7. În farmacie există cel puțin un aparat telefonic funcțional, care are alocat un număr de apel.

II. Standarde referitoare la resursele umane:

8. Farmacistul-șef, farmaciștii, asistenții de farmacie și celălalt personal de specialitate din farmacie au autorizație de liberă practică valabilă.

9. Farmacistul-șef, farmaciștii, asistenții de farmacie, precum și celălalt personal care lucrează în farmacie sunt angajați legal.

10. Farmacistul-șef nu exercită această calitate și în altă farmacie.

11. Farmacistul-șef desemnează un înlocuitor (farmacist) pe perioada în care nu se află în farmacie.

12. Farmacistul-șef și farmaciștii care lucrează în farmacie sunt membri ai Colegiului Farmaciștilor din România.

13. Asistenții de farmacie sunt membri ai Ordinului Asistenților Medicali din România.

14. Farmacia are un document intern, aprobat de reprezentantul legal, în care sunt definite atribuțiile personalului care lucrează în farmacie.

15. Există o declarație notarială pe propria răspundere a patronului farmaciei, dacă nu este farmacist, sau un document intern, dacă patronul farmaciei este farmacist, prin

care acesta se angajează să respecte independența profesională a farmaciștilor și dreptul de decizie al acestora.

16. Farmaciștii și asistenții de farmacie au asigurare de răspundere civilă (malpraxis) în vigoare.

17. Farmacistul-șef, farmaciștii și asistenții de farmacie au un program de lucru de maximum 8 ore pe zi în respectiva farmacie.

18. Pe întreaga perioadă de lucru, în farmacie se află un farmacist angajat al farmaciei respective.

19. Personalul poartă în permanență ecuson pe care sunt înscrise numele și calificarea respectivei persoane.

20. Farmacistul-șef și farmaciștii care lucrează în farmacie au absolvit cel puțin 40 de ore de educație profesională (farmaceutică) în ultimul an.

III. Standarde funcționale generale:

21. În incinta farmaciei nu se află vectori animali ai bolilor infecțioase și plante cu potențial alergic.

22. Farmacia are un program de lucru afișat, vizibil din exterior.

23. Farmacia respectă programul de funcționare, care este de cel puțin de 8 ore zilnic în zilele lucrătoare.

24. Atât la intrarea, cât și în interiorul farmaciei nu există pericol de accidentare sau de vătămare corporală atât pentru cumpărători, cât și pentru personal.

IV. Standarde funcționale referitoare la medicamente:

25. Farmacia păstrează/stocchează medicamentele conform standardelor prevăzute de lege.

26. Farmacia are o evidență cantitativ-valorică pentru medicamentele existente.

27. Prețul este inscripționat pe ambalajul individual al fiecărui medicament.

V. Standarde referitoare la managementul informației:

28. Farmacia are programul informatic necesar pentru a transmite caselor de asigurări de sănătate datele solicitate, programul fiind compatibil cu cel al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și avizat de aceasta.

29. Farmacia are un document intern aprobat de reprezentantul legal, în care se menționează că întregul personal al farmaciei este obligat să păstreze confidențialitatea față de terți (conform reglementărilor în vigoare) privind datele de identificare și medicamentele eliberate fiecărui asigurat.

30. Farmacia a luat măsuri pentru protecția informației și a suportului acesteia împotriva pierderii, degradării și folosirii acesteia de către persoane neautorizate.

VI. Standarde referitoare la asigurați:

31. Farmacia are o intrare care permite accesul persoanelor cu handicap motor, care se deplasează în fotoliu rulant.

32. Asigurații au acces neîngrădit la un registru de reclamații și sesizări; acest registru este numerotat și poartă ștampila casei de asigurări cu care farmacia se află în relație contractuală.

33. Farmacia are afișat la loc vizibil un document ce conține drepturile ce decurg din calitatea de asigurat în privința eliberării medicamentelor.

34. În fișa postului celor care eliberează medicamente în farmacie există o prevedere expresă privind obligația informării pacienților despre modul de utilizare a medicamentelor și a potențialelor riscuri sau efecte adverse.

35. În farmacie se află expus la loc vizibil numărul de apel al unui serviciu de ambulanță.

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

DECIZIE

privind aprobarea Standardelor pentru acreditarea furnizorilor de dispozitive medicale destinate corectării și recuperării deficiențelor organice sau funcționale

Având în vedere prevederile art. 37 alin. (2) și ale art. 76 alin. (1) lit. p) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 20 noiembrie 2002, precum și Hotărârea Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 25 din 19 mai 2003 privind aprobarea Standardelor pentru acreditarea furnizorilor de dispozitive medicale destinate corectării și recuperării deficiențelor organice sau funcționale, în temeiul dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă Standardele pentru acreditarea furnizorilor de dispozitive medicale destinate corectării și recuperării deficiențelor organice sau funcționale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate ale Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate, Subcomisia națională de acreditare a furnizorilor de dispozitive medicale destinate corectării și recuperării

deficiențelor organice sau funcționale și furnizorii de dispozitive medicale destinate corectării și recuperării deficiențelor organice sau funcționale care intră în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate vor duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 3. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Eugeniu Țurlea

București, 30 mai 2003.
Nr. 256.

ANEXĂ

STANDARDE

pentru acreditarea furnizorilor de dispozitive medicale destinate corectării și recuperării deficiențelor organice sau funcționale

I. Standarde referitoare la organizare:

1. Furnizorul are aviz de funcționare valabil, eliberat de Ministerul Sănătății și Familiei, conform prevederilor legale în vigoare.

2. Furnizorul are declarație de conformitate pentru produsele comercializate, eliberată de producător.

3. Furnizorul are autorizație de utilizare emisă de Ministerul Sănătății și Familiei, pentru produsele comercializate.

4. Furnizorul are certificate de garanție de la producător, pentru marfa comercializată.

5. Furnizorul are punctul de lucru într-un spațiu de care dispune în mod legal și este înregistrat la oficiul registrului comerțului.

6. Furnizorul are un regulament de organizare și funcționare de care întregul personal a luat cunoștință în scris.

II. Standarde referitoare la resursele fizice:

7. Furnizorul aflat în relație directă cu clientul asigură accesul persoanelor cu handicap locomotor, are un spațiu destinat recepției clienților și sală de așteptare.

8. Furnizorul are o încăpere special destinată depozitării materialelor pentru producție, respectiv produselor comercializate.

9. Furnizorul are încăperi special destinate confecționării mulajelor și protezelor.

10. Furnizorul are o încăpere special destinată încercării și reglării protezei.

11. Furnizorul are cel puțin un aparat telefonic funcțional, care are alocat un număr de apel, aparat fax și PC.

12. Furnizorul are cel puțin un grup sanitar pentru personal și clienți.

13. Fiecare încăpere are la intrare un afiș vizibil, conform destinației acesteia.

14. Fiecare încăpere are afișat planul de evacuare în caz de incendiu, cu indicarea poziției privitorului.

III. Standarde referitoare la resursele umane:

15. Personalul care lucrează în punctul de lucru își desfășoară activitatea conform cadrului legal.

16. Furnizorul are un document intern, aprobat de reprezentantul legal, în care sunt definite atribuțiile personalului care lucrează în punctul de lucru și care este semnat de lucrători.

17. Personalul poartă în permanență ecuson pe care sunt înscrise numele și calificarea respectivei persoane.

18. Personalul are calificarea necesară îndeplinirii atribuțiilor din statul de funcții.

IV. Standarde funcționale generale:

19. Furnizorul are o firmă vizibilă din exterior, la intrarea în incinta unității.

20. În incinta furnizorului nu se află vectori animali ai bolilor infecțioase și plante cu potențial alergic.

21. Furnizorul are un program de lucru afișat, vizibil din exterior.

22. Furnizorul respectă programul de funcționare, care asigură accesul zilnic în zilele lucrătoare.

23. Atât la intrarea, cât și în interiorul incintei furnizorului nu există pericol de accidentare sau de vătămare corporală atât pentru cumpărători, cât și pentru personal.

24. Furnizorul are o listă pentru produsele aflate la vânzare, care include prețul acestora, actualizată, completă și afișată în sala de așteptare a clienților.

25. Pentru fiecare produs comercializat există o fișă cu specificațiile tehnice ale produsului și care este accesibilă clienților.

V. Standarde funcționale referitoare la dispozitive:

26. Furnizorul respectă prevederile legale (contractul-cadru și normele metodologice de aplicare a acestuia) în vigoare, referitoare la eliberarea de dispozitive medicale. Există un registru de prescripții medicale aprobate de casa de asigurări de sănătate.

27. Furnizorul are o evidență cantitativ-valorică pentru dispozitivele de care beneficiază asigurații.

VI. Standarde referitoare la calitate:

28. Furnizorul are un manual al calității specific activității sale, disponibil tuturor angajaților.

29. Aparatele de măsură și control, utilizate în testare, sunt verificate metrologic, conform legii.

30. Furnizorul are certificate de calitate pentru marfa comercializată.

VII. Standarde referitoare la asigurați:

31. Asigurații au acces neîngrădit la un registru de reclamații și sesizări, cu pagini numerotate.

32. Furnizorul are afișat la loc vizibil un document ce conține drepturile ce decurg din calitatea de asigurat în privința dispozitivelor.

33. Furnizorul are un document intern aprobat de reprezentantul legal, în care se menționează că întregul personal al furnizorului este obligat să păstreze confidențialitatea față de terți (conform reglementărilor în vigoare) privind datele de identificare și dispozitivele medicale eliberate fiecărui asigurat.

34. În fișa postului celor care eliberează dispozitive există o prevedere expresă privind obligația informării pacienților asupra utilizării dispozitivelor.

35. Furnizorul are un registru de vânzări în care clienții confirmă primirea dispozitivelor, precum și un chitanțier (facturier).

36. Furnizorul oferă instrucțiuni de utilizare și întreținere pentru dispozitivele comercializate, cel puțin în limba română. Există un registru pentru confirmarea primirii instrucțiunilor.

37. Furnizorul are un registru de garanție cu rubrică pentru service, în care clienții confirmă primirea fișei de garanție și reparațiile.

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

DECIZIE

privind concentrarea economică realizată de către societatea belgiană Carmeuse – S.A. prin dobândirea controlului asupra Bohemian Lime BV

Președintele Consiliului Concurenței,

în baza:

1. Decretului nr. 1.075/2001 privind numirea membrilor Consiliului Concurenței;

2. Legii concurenței nr. 21/1996;

3. Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței;

4. Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice;

5. Instrucțiunilor cu privire la definirea pieței relevante, în scopul stabilirii unei părți substanțiale de piață;

6. Instrucțiunilor date în aplicarea art. 33 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu privire la calculul taxei

de autorizare a concentrărilor economice;

7. Notificării concentrării economice, înregistrată cu nr. RS—312 din 25 noiembrie 2002 la Consiliul Concurenței;
8. actelor și lucrărilor din Dosarul cauzei nr. RS—312 din 25 noiembrie 2002;
9. Notei Departamentului bunuri industriale cu privire la concentrarea economică notificată,

având în vedere următoarele:

1. Concentrarea economică analizată se realizează în condițiile art. 11 alin. (2) lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996, prin încheierea Contractului de vânzare-cumpărare, între HeidelbergCement AG și CBR Construction Materials BV¹⁾, în calitate de vânzător, și societatea belgiană Carmeuse — S.A., în calitate de cumpărător. Obiectul tranzacției îl constituie achiziționarea întregului pachet de acțiuni al societății germane Bohemian Lime BV, care controla unic direct societățile comerciale Temelia — S.A. Brașov (96,7%) din România, Duna-Drava Meszmuvek (100%) din Ungaria și Ceskomoravski Vapno s.r.o. (100%) din Cehia.

2. La scurt timp, între Carmeuse — S.A. și societatea spaniolă Calciner — S.A., la care Grupul Carmeuse deține un pachet de 42%, s-a încheiat un *Contract call option*, prin care cumpărătorul inițial, Carmeuse — S.A., se înlocuiește cu Calciner — S.A. Acest contract stabilește și drepturile speciale acordate Societății Carmeuse — S.A., drepturi care îi conferă acesteia controlul *de facto* al activității Societății Bohemian Lime BV.

3. Anterior realizării acestei operațiuni, aceleași părți implicate²⁾ au notificat la Consiliul Concurenței intenția de realizare a unei societăți în comun concentrative, dosar finalizat prin Decizia președintelui Consiliului Concurenței nr. 58 din 1 martie 2001. Prevederile contractului încheiat la acel moment au rămas la stadiul de intenție, deoarece operațiunea de concentrare economică nu s-a mai realizat.

Efectul acestei intenții a părților a constat în faptul că HeidelbergCement AG a transferat activele și activitatea legată de operațiunile cu var ale Societății Comerciale „Casial” — S.A. Deva³⁾ către Societatea Comercială „Temelia” — S.A. Brașov⁴⁾ Prin aceasta, Societatea Comercială „Temelia” — S.A. Brașov a ajuns să controleze și activele de var ale Societății Comerciale „Casial” — S.A. Deva și să funcționeze cu două puncte de lucru, la Brașov și Deva, ceea ce reprezintă o restructurare internă în cadrul grupului.

4. Carmeuse — S.A., societatea care a dobândit controlul *de facto* asupra Bohemian Lime BV este o societate belgiană care operează în întreaga lume, în principal în domeniul calcarului de carieră, în producția și comercializarea pietrei, calcarului și a produselor de var.

Societatea este controlată unic direct de L.V.I. Holding N.V., societate de holding a grupului.

Carmeuse — S.A. controlează numeroase societăți comerciale în lumea întreagă, societăți care desfășoară activități în domeniul producerii și comercializării materialelor de construcții, în special var, în domeniile financiar-bancare, în comerț, activități imobiliare.

Pe piața românească societatea Carmeuse — S.A. este prezentă prin Societatea Comercială „Cedru&Melon” — S.A. Câmpulung⁵⁾, societate care activează în domeniul producerii și comercializării varului.

5. Calciner — S.A. este o societate spaniolă care desfășoară activități în domeniul producerii varului, al agregatelor și al produselor refractare.

În România societatea Calciner — S.A. nu este prezentă.

6. Societatea achiziționată este Bohemian Lime BV, o societate de holding care anterior realizării operațiunii analizate deținea activitățile desfășurate de Grupul HeidelbergCement în domeniul producerii și comercializării varului în România, Ungaria și Cehia.

7. Societatea Comercială „Temelia” — S.A. Brașov este societatea pe care HeidelbergCement AG o controla indirect în România, prin Bohemian Lime BV, înainte de realizarea operațiunii în speță.

Obiectul principal de activitate al acesteia este producerea și comercializarea varului nestins și a laptelui de var, iar cel secundar, a cimenturilor speciale, a produselor de carieră etc..

8. Piața relevantă aferentă concentrării economice realizate a fost definită ca fiind piața varului, pe întregul teritoriu al României.

9. Oferta de var pe piața României este reprezentată de societățile comerciale producătoare: Societatea Comercială „Lafarge Romcim” — S.A., cu fabricile: Medgidia, Târgu Jiu; Societatea Comercială „Holcim Romania” — S.A., cu fabrica Alesd; HeidelbergCement AG, cu fabrica Societatea Comercială „Romcif” — S.A. Fieni și Societatea Comercială „Prescon” — S.A. Brașov.

Pe piața relevantă definită există concurenți potențiali, reprezentați de combinatele siderurgice, uzinele clorosodice și fabricile de zahăr, care la acest moment produc var doar pentru nevoile proprii, precum și de numeroși producători locali (vârării).

Pe această piață importurile de var sunt nesemnificative.

10. Cererea de var este reprezentată, în principal, de agenții economici care își desfășoară activitatea în domeniul construcțiilor.

Pe piața varului nu s-au realizat exporturi de astfel de produse.

11. Segmentul de piață al concentrării economice analizate, neglijând concurența potențială⁶⁾ și vărările locale, are valoarea de cca [.....]⁷⁾ și reprezintă suma cotelor de piață deținute anterior realizării operațiunii de către Societatea Comercială „Cedru&Melon” — S.A. Câmpulung și Societatea Comercială „Temelia” — S.A. Brașov.

¹⁾ Societate germană controlată 100% de către Grupul HeidelbergCement.

²⁾ Carmeuse — S.A. și HeidelbergCement AG.

³⁾ Concentrarea economică, realizată prin dobândirea controlului acesteia de către Grupul HeidelbergCement, a fost autorizată prin Decizia președintelui Consiliului Concurenței nr. 416 din 24 august 2000.

⁴⁾ Concentrarea economică, realizată prin dobândirea controlului acesteia de către Grupul HeidelbergCement, a fost autorizată prin Decizia președintelui Consiliului Concurenței nr. 252 din 1 noiembrie 1999.

⁵⁾ Operațiunea de concentrare economică, realizată de Carmeuse — S.A. prin dobândirea controlului unic direct la Societatea Comercială „Cedru&Melon” — S.A. Câmpulung, a fost autorizată prin Decizia președintelui Consiliului Concurenței nr. 57 din 1 martie 2001.

⁶⁾ Reprezentată de combinatele siderurgice, uzinele clorosodice și fabricile de zahăr.

⁷⁾ Informație protejată, secret de afaceri.

12. Situația comparativă a prețurilor practicate la aceste produse pe piața relevantă ilustrează valori apropiate, pentru toți concurenții.

13. Societatea achizitoare a întocmit un vast program de investiții pe care intenționează să îl realizeze în cadrul Societății Comerciale „Temelia” — S.A. Brașov.

14. Analiza concentrării economice realizate a ilustrat faptul că, deși operațiunea cade sub incidența Legii concurenței nr. 21/1996, aceasta nu creează și nu consolidează o poziție dominantă, neavând ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței pe piața românească,

DECIDE:

Art. 1. — În conformitate cu dispozițiile art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996 și pct. 124 din cap. II partea a II-a din Regulamentul privind autorizarea concentrărilor economice, se autorizează concentrarea economică notificată, constatându-se că, deși operațiunea cade sub incidența legii, nu există motive pentru a fi refuzată.

Art. 2. — Taxa de autorizare, prevăzută la art. 33 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, este de 305.107.100 lei și se va plăti cu ordin de plată, în contul 361280008300, deschis la Banca Comercială Română — Centrala, cod SWIFT RNCBROBU, beneficiar Direcția trezorerie și contabilitate publică Brașov, cu mențiunea „Taxe și tarife pentru eliberarea de licențe și autorizații de funcționare”. Pe versoul ordinului de plată, în rubrica „Cod cont” se va înscrie contul 20.17.01.03.

Taxa de autorizare se va plăti în termen de 30 (treizeci) de zile de la data comunicării prezentei decizii. O copie de pe ordinul de plată va fi transmisă neîntârziat Consiliului Concurenței.

Art. 3. — Prezenta decizie devine aplicabilă de la data comunicării acesteia către părți.

Art. 4. — Decizia Consiliului Concurenței poate fi atacată, conform dispozițiilor art. 52 alin. (3) din Legea concurenței nr. 21/1996, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Curtea de Apel București, Secția contencios-administrativ.

Art. 5. — În conformitate cu prevederile art. 62 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala societății spaniole Calcinor — S.A.

Art. 6. — Departamentul bunuri industriale și Secretariatul general din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Art. 7. — Prezenta decizie se comunică părților de către Secretariatul general al Consiliului Concurenței.

1. Calcinor — S.A. Spania
Carmeuse — S.A. Belgia
Domnului Bernard ORTEGAT

Prin împuterniciți
Dl. Ștefan Damian (Partener),
Dl. Ciprian Dragomir (Asociat Senior) sau
Dra. Raluca Tiparu (Asociat)
Mușat&asociații — Societate de avocați
Sediul: București, sectorul 1, Str. dr. Grigore Mora nr. 11
Tel. 223 37 17, 223 39 51
Fax 223 39 57, 223 04 95

2. Societatea Comercială „Temelia” — S.A. Brașov
Str. Carpaților nr. 24, Brașov, județul Brașov
Telefon: 0268/417 103
Fax: 0268/311 833

Președintele Consiliului Concurenței,
Theodor Valentin Purcărea

București, 24 martie 2003.
Nr. 110.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
